

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
264—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—264

Ὁ φόβος καὶ ἡ ἀγάπη εἰσὶν ἀναγκαῖα ὅπως ἀποτελέσωσι τὸ κατασκευάσμα ἐκεῖνο ἐν τῷ νῷ ἡμῶν, ἐν ᾧ ἡ οὐσία τῆς εὐσεβείας καὶ θεοσεβείας κείνται. Ὁ φόβος εἶναι ἀναγκαῖος νὰ κρατῇ τὸν Θεὸν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν, ἡ ἀγάπη ἐνθρονίζει Αὐτὸν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Ὁ φόβος ἀπομακρύνει ἢ ἀποφεύγει πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ προσβάλῃ ἢ ἀγάπη παρέχει ἄμμεσον καὶ ἐλευθερίαν ὑπηρεσίαν. Ὁ φόβος θεωρεῖ τὸν Θεὸν ὡς μάρτυρα καὶ κριτὴν ἢ ἀγάπη προσκολλᾷ εἰς αὐτὸν ὡς εἰς φίλον καὶ πατέρα. Ὁ φόβος καθίστησιν ἡμᾶς ἀγρόπνους καὶ ἐπιφυλακτικούς· ἡ ἀγάπη καθίστησιν ἡμᾶς δραστήριους καὶ ἀποφασιστικούς. Ἐν συντόμῳ ὁ φόβος καὶ ἡ ἀγάπη βαδίζουσι ἀπὸ τῶν χειρῶν κρατούμενοι καὶ ἀμοιβαίως βοηθοῦνται. Ἡ ἀγάπη προφυλάττει τὸν φόβον ἀπὸ τοῦ νὰ γίνῃ δουλικὸς καὶ δύσπιστος· καὶ ὁ φόβος φυλάσσει τὴν ἀγάπην ἀπὸ τοῦ νὰ ᾖ θαραλέα καὶ ἀσφαλῆς. Ἀμφοτέρω ἐκ μίας ρίζης προέρχονται, ἤτοι τῆς πρὸς τὸν Θεὸν πίστεως, ὡς εἰς ὃν ἀπίστου γεινῶντος καὶ σχετιζόμενον πρὸς ἡμᾶς ὡς πλάστην καὶ διοικητὴν, ὡς σωτῆρα καὶ κριτὴν.

ΠΕΡΙ ΑΚΟΗΣ

Ὁ ἄνθρωπος διὰ τοῦ ὠτός, τοῦ αἰσθητικοῦ τούτου ὄργανου, ἀντιλαμβάνεται τῶν κινήσεων τῶν ἡχηρῶν ἀντικειμένων, ἅτινα περιβάλλουσιν αὐτόν. Ἡ φύσις κατασκευάσε τὰ διάφορα μέρη, τὰ συνιστῶντα τὸ οὖς ἡμῶν εἰς τρόπον, ὥστε καὶ ὁ ἐλάχιστος κρότος νὰ γίνῃται ἡμῖν καταληπτός. Ἐὰν ἐξετάσῃτε τὸ ὄργανον τοῦτο καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς λεπτότητας, θέλετε ἐκπληθῆθῆ διὰ τὸν θαυμάσιον καὶ εὐφυᾶ μηχανισμόν, διὰ τοῦ ὁποίου αἱ δονήσεις, αἰτίνες παράγονται ὑπὸ τῶν περιβαλλόντων ἡμᾶς ἀντικειμένων, φθάνουσι μέχρις ἡμῶν. Τὸ ὄργανον τοῦτο σύγκειται ἐκ δύο μερῶν, ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ ὠτός. Διὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὠτός συλλαμβάνεται ὁ ἦχος καὶ μεταδίδει

τοὺς κραδασμοὺς εἰς τὸ ἐσωτερικόν οὖς· εἰς τοῦτο δὲ ὑπάρχουσιν ἐρεθιστικά νεῦρα, ἅτινα μεταδίδουσι τὰς δονήσεις ἐντυπώσεις εἰς τὸν ἐγκέφαλον. Ὅταν τι ἐρεθίσῃ τὸ οὖς δύναται εὐκόλως τοῦτο ν' ἀσθενήσῃ. Ἀσθενεῖαι δὲ τοῦ ὠτός εἰσὶν αἱ ἐξῆς· ἡ λεπτοακοή, ἡ βαρυακοή καὶ ἡ κωφότης. Καὶ ἐν μὲν τῇ λεπτοακοῇ ὁ λεπτότερος κρότος ἔχει εἰς τὰ ὦτα ἡμῶν μετὰ μεγάλης δυνάμεως· ὅταν δὲ τις ἔχη τὴν ἀσθενεῖαν ταύτην ἀδύνατον ἐστὶν νὰ μείνῃ ἐν δωματίῳ, ἐμπεριέχοντι τινὰς μυίας· διότι ὁ συριγμὸς τούτων, ἔστω καὶ μίας μόνης, ἔχει εἰς τὰ ὦτα τοῦ ἀσθενοῦς μεθ' ἰκανῆς δυνάμεως. Ἐν τῇ βαρυακοῇ εἶναι τὸ ἐναντίον τῆς λεπτοακοῆς· οἱ προβεβηκότες διὰ τῆς ἡλικίας ἔχουσι κυρίως τὴν ἀσθενεῖαν ταύτην. Ἐν τῇ κωφότητι τέλος ὑπάρχει παντελής στέρησις τῆς ἀκοῆς.

Ἐπάρχει δὲ καὶ ἕτεραίς τινος ἀσθενεῖαι καλουμένη κатарροῦ, ἣτις προσβάλλει ἰδίως τὰ παιδία, ἐνίοτε ὁμῶς ἐπέρχεται καὶ εἰς πᾶσαν ἡλικίαν ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Ἄλλ' ὑπάρχουσι νῦν τὰ μέσα, δι' ὧν αἱ δυστυχία τῶν προσβεβλημένων ὑπὸ τῶν ἀσθενειῶν τούτων μετριάζονται. Ἦτοι ὑπάρχουσι κωφῶν σχολεῖα, εἰς τὰ ὅποια μαθάνουσι διὰ διαφόρων σχημάτων νὰ συνεννοῦνται καὶ νὰ γίνονται εὐκατάληπτοι εἰς τοὺς ἄλλους. Ὁ ἐκ γενετῆς ὁμῶς κωφὸς μόλις καὶ μετὰ μεγάλης δυσκολίας δύναται νὰ μάθῃ νὰ ὁμιλῇ. Τὰ περισσώτερα δὲ τῶν παθῶν τούτων εἰσὶ συνέπεια τῆς ἐντελοῦς ἐλλείψεως ὑγιεινῶν παραγγελμάτων καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ οὖς. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ καταστήσωμεν γνωστὰ τὰ κυριώτερα τούτων, ἅτινα φρόνιμον εἶναι ν' ἀκολουθήσωμεν πρὸς διατήρησιν τῆς ἀκοῆς ἡμῶν.

1) Δὲν πρέπει νὰ ἐρεθίζωμεν τὸ ἐσωτερικόν τοῦ ὠτός διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἀντικειμένων σκληρῶν καὶ ὀξεῶν· τὸ πολὺ δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν μικρὸν κοχλιάριον ἐξ ἐλεφαντόδοντος λίαν λείου πρὸς ἐξαγωγήν, ἀλλὰ μετὰ μεγάλης προσοχῆς, τῆς ὑπὸ τοῦ ἐκκριτικοῦ ἀδένος ἐκκρινόμενης βλέννης. Δὲν πρέπει νὰ λησμονώμεν ὡσαύτως ὅτι ἡ βλέννα αὕτη εἶναι ἀπα-

ραιτητον δπως εμποδιση την εις το ους εισοδον των βλαβερων εντομων λοιπον η φρονησις απαιτει δπως μη εξαγωμεν αυτην, πριν η συσσωρευθη εις αρκετα μεγαλην ποστητα.

2) Να μη εισαγωμεν εντος του ωτος δποιονδηποτε υγρον προς καθαρισμον αυτου, διότι το οργανον τουτο είναι λιαν ευαισθητον εις την υγρασιαν.

3) Να καθαριζωμεν τους σωληνας της ρινος και των οργάνων του φάρυγγος, διότι ταυτα επενεργουσι μεγαλως επι της υγεινης των ωτων.

4) Ν' αποφευγωμεν την μεγαλην θερμότητα των θερμαστρων και το υπερβολικόν ψυχος.

5) Να μη ευρισκώμεθα πλησιον τηλεδύλου καθ' ην στιγμήν τουτο εκπυροκορτει, μηδε πλησιον ηχουοντος κώδωνος.

6) Ουδέποτε να κραυγάωμεν εις τα ωτα των παιδων.

7) και τελευταίον να μη εμπιστευώμεθα εν περιπτώσει ασθενείας εις τα φάρμακα των γραϊδιών και των άγυρτών.

Γ. Δ. Δ.

ΔΙΚΗ ΕΝΟΣ ΝΕΚΡΟΥ

Η εκλογή των Παπών υπήρξε πολύ συχνά πρόξενος φαιδουριών και διαίρεσεων εις πατριάς. Κατά τα τελευταία έτη του εννάτου αιώνος εδόθη εν τοιούτον παράδειγμα υπερμέτρως σκανδαλώδες ως προς τον Πάπα Φορμόσιον, θεωρηθέντα παρά των μών ως νόμιμον οικουμενικόν ποιμένα, παρά των δέ ως παρεσάκτον και επομένως Αντιπάπαν. Μετά τον θάνατον τουτου εξελέθη υπό της βίας του λαού ο Βονιφάτιος Γ', αλλά πεπορτισμένος από άμαρτίας, (εάν πρέπη να πιστεύη τις τον ιστορικόν) κατεδικάσθη εις την εσχάτην ποινήν μετά βασάνων, και μόνον επί δέκα πέντε ημέρας ετήρησε την Αγίαν Έδραν. Η πατρία του Σεργίου, ήτις ήτο αντιπαπική και αντίγωνισθη τον Φορμόσιον, ύψωσε τον Ευστάθιον Γ' εις το υπερτατον τουτο αξίωμα' αλλ' ο άρειμάνιος ούτος Ποντίφης αντί να κατενώσθη τα πάθη και να διοικήσθη εν ειρήνη την οικουμενικήν Εκκλησίαν, έπεδόθη εις την καταδίωξιν και αυτών των νεκρών. Δέν ήρκει ότι ο Φορμόσιος κατήλθεν εις τον τάφον' έπρεπε και αυτή η μνήμη του να στιγματισθη πομπωδώς μάλιστα, τό πτώμα του ν' ακρωτηριασθη, επαναρριπτόμενον εις ένδειξιν καταισχύνης με τό πρόσχημα μάλιστα των δικαστικών διατυπώσεων. Συνεκληθη λοιπόν Σύνοδος, ήτις διέταξε να εκθάψωσι τό σώμα του Φορμίου, όπερ μετέφερον εν μέσω της συνέλευσεως' τό έστησαν επί του Ποντιφικού θρόνου ένδεδυμένον με όλην την ιερατικήν στολήν, διορισαντες υπερασπιστήν του δικηγόρον τινα, όστις μόνον αποκρίσεις τινας ματαίας και γελοίας ώφειλε να δίδη.

Ο Ευστάθιος όμιλεϊ άπατεινόμενος άπ' ευσείας προς τό πτώμα ως ει ήτο εν ζωή «Διά τί, τώ λέγει, Επίσκοπε του Γόρτου έσρες την φιλοδοξίαν σου μέχρι και του να σφετερισθης την Έδραν της Ρώμης;»

Τότε η Σύνοδος απαγγέλλει την καταδίκην. Τό πτώμα του μακαρίτου εκδύεται της ιερατικής στολής, του κόπτουσι τους τρεις δακτύλους, δι' έν εδίδε την εύλαγίαν, του αποκόπτουσι την κεφαλήν και τό βίπτουσι κατόπιν εις τον Τίβεριν' και τέλος παύουσιν εκείνους, ους ειχε χειροτονήσει.

Αλλά τα πολιτικά πάθη δέν επέτρεψαν εις τον Ευστάθιον να χαρή επί πολυ έν της εκδικήσεώς του. Εξεδιώχθη και αυτός ο ίδιος, έτέθη εις φυλακήν ένθα και άπηγχονίσθη κατά Αύγουστον του 897, εν περιπου έτος μετά την εκδίκησιν του. Εις τό σώμα του Φορμόσου, επανευρεθέν υπό άλιέων, άπεδόθησαν αι έπικήδειοι τιμαί και ταφή των Παπών. Αλλ' ο Σέργιος Γ' εκλεχθεϊς δευτέραν φοράν Πάπας, ήμαύρωσεν έκ νέου την μνήμη του, άνήρεσε τα ψηφίσματα της Συνόδου, ήτις τώ είχαν αποδώσει τάς τιμας της ταφής, και παρεβίασεν έκ νέου τον τάφον του διά των άγενεστέρων τρόπων. (Abregé de l'Hist. ecclésiast. t. I p. 334 à 342).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ

ΕΝ ΤΟΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΙΣ ΚΡΑΤΕΣΙ

Εν τη Αυστρία, κατοικουμένη υπό πολλών Ιουδαίων, ούτοι άσκούσι μεγάλην επιρροήν. Τινες των κορυφαίων αυτών τραπεζιτών ανήλθον εις την τάξιν των ευγενών, εις δέ αυτών, ο βαρόνος δέ Ροθσϊλνδ, εκλήθη υπό του αυτοκράτορος μέλος του Συμβουλίου της επικρατείας. Πλειστοι Ιουδαίοι εξελέχθησαν μέλη δημοτικών, ή επαρχιακών συμβουλίων και η επαρχία της Ανω Αυστρίας εξελεξε δύο Ιουδαίους μέλη της Κάτω Βουλής.

Οι Τσέχοι της Βοημίας, γνωστοι άλλοτε διά την όρμην, μεθ' ης κατεδίωκον τους Ιουδαίους, εκήρυσαν νυν ίσοπολιτείαν μεταξύ τουτων και των χριστιανών. Εν τη Γαλικία μέχρι του 1848 οι Ιουδαίοι έπλήρονον φόρον διά μόνον τον λόγον ότι ήσαν Ιουδαίοι, αλλ' ύστερον, καταργηθέντος του φόρου, εξελέχθησαν και μέλη της Διαιτης της Γαλικίας.

Εν Πρωσσία εν έτει 1861 άπεφασίσθη οι Ιουδαίοι να διορίζονται δικασται, και εν Βαυαρία κατηργήθη νόμος, καθ' έν οι Ιουδαίοι δέν ήδύναντο να έγκαθίστανται εν τινι πόλει πέρα ώρισμένου τινος αριθμού. Εν τη Αγγλία πέντε Ισραηλίται εισί νυν μέλη της Κάτω Βουλής, προσπιζοντες έκαστοτε τα συμφέροντα των Ιουδαίων. Εν τη Γαλλία σημαντικός αριθμός Ιουδαίων εισί καθηγηται πανεπιστημίων και γυμνασίων, και η επιρροή αυτών εν τώ φιλολογικώ κόσμω είναι μεγάλη. Έχουσι τέσσαρα εβδομαδιαία και μνημαία φύλλα, υπερασπιζοντα τα συμφέροντα του Ιουδαϊσμού, ο δέ ικανός οικονομολόγος Φούλνδ, προς έν ο αυτοκράτωρ εν ταϊς οικονομικαϊς αυτου δυσχερεϊαις προσέφυγε, διορίσθη και ύπουργός των οικονομικών. Εν τη Βουλή της Ιταλίας εξ των μελών εισιν Ιουδαίοι, τώ δέ 1861 δύο Ιουδαίοι διορίσθησαν τακτι-

κοι καθηγηται εν τοις πανεπιστημίοις της Βολωνίας και της Πίσσης.

Και εν Πολωνία η θείσι αυτών εβελτιώθη άφοτου μετέσχον των εθνικών κινήματων, δι' ό και επτά Ιουδαίοι φοιτηται εξωρίσθησαν εις Σιβηρίαν. Εν τη βορειώ Αφρικώ οι Ιουδαίοι δεικνύουσι πλειονα δευτικότητα εις τον πολιτισμόν ή όσον οι Μωαμεθανοι. Εν Ελλάδι άναμει του νόμου απολαμβάνουσιν ίσοπολιτείαν, εν τινι δέ πόλεσι του βασιλείου εξελέχθησαν και μέλη δημοτικών ή επαρχιακών συμβουλίων.

Ο ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΕΖΟΥΒΙΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ

Μέχρι τουδε δπως αναβή τις τον Βεζουβιον, ήδύνατο διττώς να τό πράξη' είτε έκ της Ρεσίνης, πόλεως κειμένης προς δεσμάς του Ηφαιστείου και όλίγον άπεχούσης του Ροττίσι, πρώτου σιδηροδρομικου σταθμού εκ Νεαπόλεως εις Σαλέρνον, είτε διά της όδου της Πομπηίας και του Torre dell'Annunziata, μεσημβριονανατολικής. Μετ' ου πολύν χρόνον μόνον μίαν όδόν θα λαμβάνη τις, την πρώτην μνημονευθεισαν, χάρις εις τον σιδηροδρομον, όστις ευστήθη έκ του μέρους τουτου προς τον μέγαν κώνον του όρους, και όστις ήδη πλησιάζει να τελειώσθη. Όπως φθάση τις την κορυφήν του Βεζουβίου, ιδού ποίαν όδόν νυν θα διανώσθη: Ός και πρότερον θέλει λάβει την άμαξιτην όδόν την εκ Ρεσίνης εις τό έρημητήριο του Αγ. Σαλβατωρ και εις τό μετεωρολογικόν άστεροσκοπείον.

Ουδέν έως εκεί ήλλαξε. Μέχρι τουδε η όδός ετερματιζέτο ένταυθα και προς μετάθσκον εις την βάση του κώνου έπρεπε ν' αφήνη τις την άμαξαν και να μεταβή μέρος μόνον επιπος, μέρος δέ διά ποδών. Αλλά η λαβούσα την παραχώρησιν προς κατασκευην σιδηροδρομου εταιρία εκκολούθησε την όδόν της Ρεσίνης μέχρι του άστεροσκοπείου, φθάνει δέ, όποιουδώς άναρχνωμένη επί των πλευρών του όρους, μέχρι της βάσεως του μεγάλου κώνου. Αμα άφιχθη τις μέχρι του σημείου τουτου εύρίσκειται ήδη εις μέγα ύψος από της επιφανείας της θαλάσσης, αλλα μένουσι 1200 μέτρα να διανώσθη όπως φθάση εις τον κρατήρα, ήτοι τον μέγαν κώνον, του όποιου η ανάβασις άπετέλεσε πάνυτε μεγάλην δυσκολίαν εις την ανάβασιν του Βεζουβίου. Δέν ήδύνατο ταώντι ν' αναβή τις ή διά ποδών, ή εντός φορείου βοηθεία άγχοφόρων, επί κεκλιμένου επιπέδου κατά 50 βαθμούς, πατών είτε στρώμα πέφρας, υποχωρούσης υπό τό βάρος του επί αυτης βαίνοντος, είτε επί στρώματος σκυριών αϊτινες έσχιζαν τους πόδας, τουτο δέ επί μίαν σχεδόν ώραν. Προς αποσόβησιν των δυσκολιών και των κινδύνων τουτων από των περιηγητών συνέλαβον την ιδέαν του σχηματισμού σιδηροδρομου, συμρόμένου διά σχοινίων, κατορθουμένης ούτω της αναβάσεώς εις την κορυφήν του Βεζουβίου εντός 8 της ώρας λεπτών 3 εντός βαγονίου καθ' όλα αναπαυτικώ. Ο σιδηροδρομος ούτος έχει μήκος 900 μέτρων και αναβαίνει επί

κεκλιμένου επιπέδου κατά 50 βαθμούς. Πολλαι άπηνηθήσαν δυσκολίαι και πολλα προς τουτο προύταθησαν σχέδια. Μετά πολλούς διαταγμούς έγέγενετο δεκτόν τό σύστημα του μηχανικου Ολιβιέρη. Έκαστον βαγονιον σύρεται διά δύο καμίων εκ χάλυθος, κινουμένων δια μηχανής, στερεωμένης επί του σταθμού. Η έναρξις των εργασιών του σιδηροδρομου τουτου γενήσεται λιαν προσεχώς.

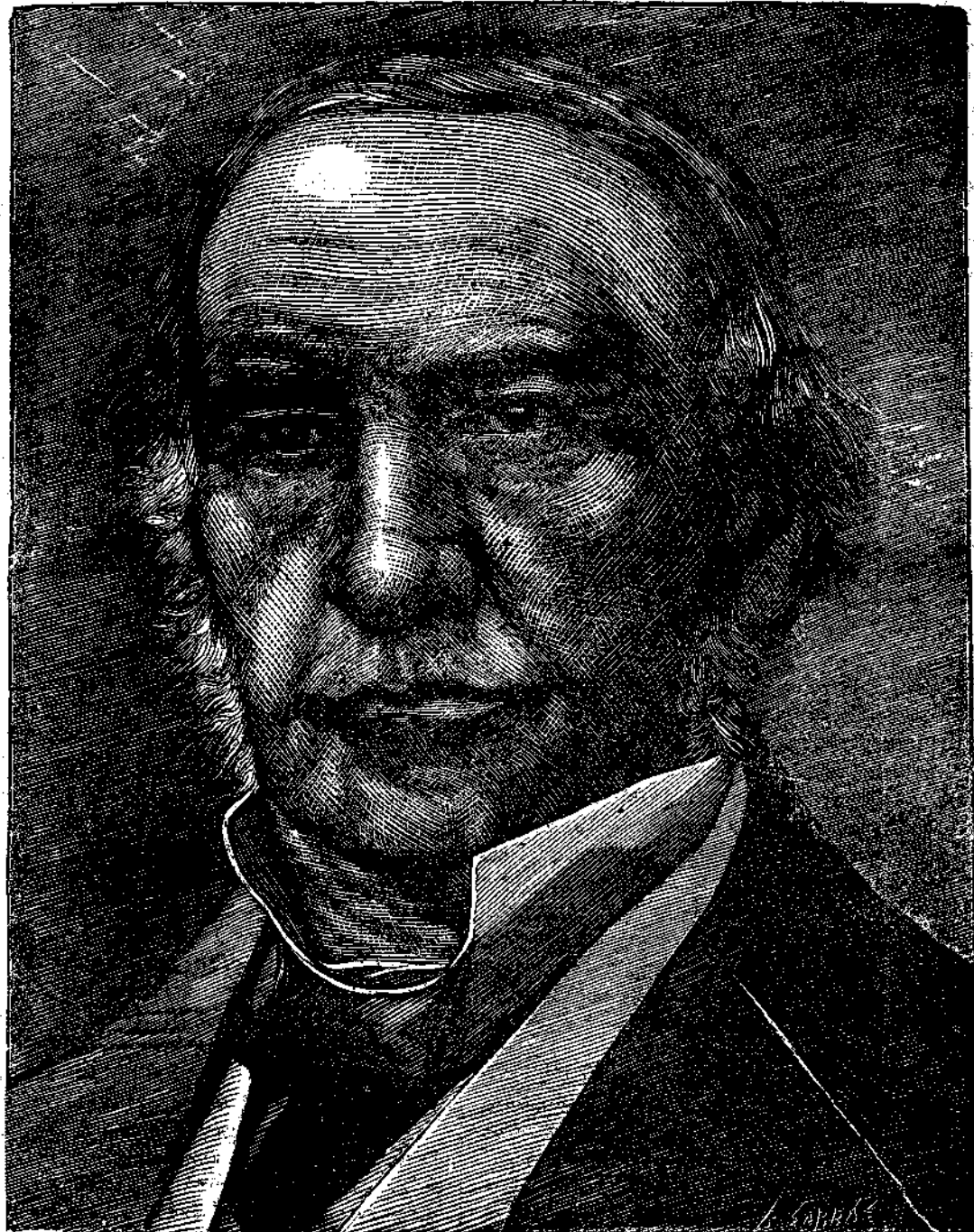
ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΚΑΙ Ο ΤΥΠΟΣ.

Τα περιοδικά και αι εφημερίδες, αι τυπούμεναι εν ταϊς Ην. Πολιτείαις, εισί σχεδόν ίσα τον αριθμόν προς όσα τυπούνται εν τώ λοιπώ πεπολιτισμένω κόσμω. Τό 1870 υπελογίσθη ότι 7642 εδημοσιεύθησαν εν Εύρώπη, Ασία, και Αφρικώ, εν δέ ταϊς Ην. Πολ. της Αμερικής 5871. Έκτοτε αι άμερικανικαι δημοσιεύσεις ήξησαν έωςού σχεδόν εξισώθησαν προς πάντα τα εν τώ κόσμω, τα δέ 40 έκασ. του πληθυσμού των Ην. Πολιτειών αναγινώσκουσι τοσοουτον, όσον και αι λοιπαι έκαστοντάδες έκαστομμυρίων επί της οικουμένης. Υπολογίζεται ότι ο αριθμός των αντίτύπων των εφημερίδων και περιοδικών των τυπωθεισών εν Μεγάλη Βρεττανία τό 1870, ήν 350,000,000, ίσος δέ αριθμός εν Γαλλία. Οι άπογραφικοί πίνακες δεικνύουσιν ότι 1,500,000,000 αντίτύπων έτυπώθησαν εν ταϊς Ην. Πολιτείαις. Οι άναγνώσται εν ταϊς Ην. Πολιτείαις καταναλίσκουσι και πληρόνουσι διά τον περιοδικόν τύπον διπλάσια ή όσα τα δύο πολυπληθέστερα κέντρα του Εύρωπαϊκου πολιτισμού. Αι αυτά καταστατικαι πληροφορίες δεικνύουσι πόσον στενώς η πρόοδος της ζήτησεως των εφημερίδων βαίνει μετά της προόδου των δημοτικών σχολείων. Ένθα δέν υπάρχουν δημόσια σχολεία, δέν υπάρχουν εφημερίδες' ένθα υπάρχει ο διδάσκαλος, διανοίγων την όδόν, ο τύπος παρακολουθεί. Εν τη Πολ. της Γεωργίας, παραδείγματος χάριν, ένθα η εκπαίδευσις δέν είναι τόσον ανεπτυγμένη, έχουση πληθυσμόν σχεδόν 1,200,000, υπάρχουν μόνον 123 εφημερίδες και περιοδικά' εν τη Μασαχουσέτη επί πληθυσμού 1,500,000 εισί 280. Η κυκλοφορία εφημερίδων εν τη Γεωργία άνέρχεται εις 14,447,388, αντίτυπα εν τη Μασσαχουσέτη 107,691,952. Εν τώ Ουαίο η έτησία κυκλοφορία τό 1870 ήν 93,000,000 επί πληθυσμού 2,662,681. Εν τη όλίγων εκπαιδευμένη πολιτεία του Τεξας, πεντάκις μεγαλήτερα του Ουαίο, επί πληθυσμού 883,000 η κυκλοφορία ανήλθεν εις 5,813,432. Μόνον 7 αντίτυπα εφημερίδος τυπούνται ετησίως εν τώ Τεξας δι' έκαστον κάτοικον' εν Ουαίο 35' εν Μασσαχουσέτη 74' εν Νέα Υόρκη 113' εν Πενσολβανία 67' εν Καλιφορνία 83.

Η γερμανική κυβέρνησις εισήγαγεν εσχάτως εν τη υπηρεσία αυτης επί των από πόλεως εις πόλιν ανακοινώσεων την λέξιν φωνον. Πρώτη δοκιμή έγέγενετο εσχάτως μεταξύ των έν Βερολίνω και Βρεδμβούρη τη-

λεγραφικών γραφείων, ὧν ἡ ἀπόστασις εἶναι 60 χιλιόμετρα. Τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν τοσοῦτον εὐάρεστα, ὥστε ὁ γενικός διευθυντής τῶν τηλεγράφων διέταξε τὴν κατασκευὴν πολλῶν ἑκατοντάδων τηλε-

τίθων εἰς κίνησιν· αἱ δονήσεις δ' αὐταὶ μεταδίδονται ἐκ τοῦ σταθμοῦ τῆς μεταβιβάσεως εἰς τὸν τῆς ἀποστολῆς διὰ μεταλλικῶν συρμάτων. Ὁ μηχανισμός εἶναι εὐθυστάτος· γνωστὸν δὲ ὅτι ἡ Φιλαδέλ-

ΓΛΑΔΣΤΩΝ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας.

φώνων, ὧν γενήσεται χρῆσις ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν ἐκ Βερολίνου εἰς τὰς κυριωτέρας ἀρκτέρας γερμανικὰς πόλεις ἀνακοινώσεων. Τὰ νέα ταῦτα τηλέφωνα περιέχουσι μαγνητικὰς βελόνας, ἃς ἡ ἀνθρωπίνη φωνή

φία, ἡ Βοστών, ἡ Νέα Ἰόρκη καὶ πολλὰ ἄλλα πόλεις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ποιοῦνται πρὸ πολλοῦ χρῆσιν τῶν τηλεφώνων.

ΛΑΠΩΝΕΣ

Δημοσιεύσαντες ἄλλοτε τὴν εἰκόνα τοῦ κ. Γλάδστονος, δὲν νομίζομεν περιττὸν νὰ ἀναδημοσιεύσωμεν αὐτὴν πάλιν, κατόπιν τῆς τελευταίας ἐν Ἀγγλίᾳ μεταβολῆς, καθ' ἣν ὁ ἡγέτης τοῦ φιλελευθέρου κόμματος ἐγένετο πρωθυπουργός. Ὁ ἀκάματος ἀνὴρ μετὰ σπανίας δραστηριότητος ἐπεδίωξε τὴν ἐπάνοδον εἰς

Οἱ Λάπωνες κατοικοῦσι τὸ βορειότερον τῆς Εὐρώπης, ἔκτασιν 110 λευγῶν μῆκους καὶ 230 πλάτους. Ἐχουσι ἀνάστημα ἐλάχιστον ἀπέναντι τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων, ὀφθαλμοὺς μικροὺς καὶ μέλανας, κόμην μα-

Λάπωνες.

τὰ πράγματα τῆς Πολιτείας τῶν φιλελευθέρων, καὶ κατορθώσας τοῦτο δὲν ἀπέριψε καὶ τὴν προσενεχθεῖσαν αὐτῷ πρωθυπουργίαν, καίτοι κατ' ἀρχὰς ἐνομίζετο ὅτι ἤθελεν ἀποφύγει τοῦτο.

κράν καὶ τὴν χροιάν χαλκόχρουν. Ἐνδύονται πάντοτε διὰ σισουρῶν ἀρκτων, ἢ καὶ διεσμάτων προβάτων ἢ ἄλλων ζώων, διὰ πύλου τῆς αὐτῆς κατασκευῆς, ἐν ᾧ ἔχουσι τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας τετυλιγμένους, διὰ χειρῶν, περιεχουσῶν ἄχυρα ἢ ξηρὰ χόρτα. Αἱ

ποδῶν του μικρὸν δηλητήριον ὄφιν, ὅστις ἤθελε τὸν δαγκάσει, εἴαν ἤθελε τὸν ἐνοχλήσει, ἢ τὸν πατήσει ἐξ ἀπροσεξίας. Τὸ ἐντομον ἀμέσως ἐφρονεῖται καὶ ἡ γ α τ α ἔπαυσε τὸ νιαούρισμα.

ΜΑΪΟΣ

Ὁ Μάιος εἶναι ὁ μὴν τῶν ἀνθέων, ὁ μὴν, καθ' ὃν ἡ φύσις ἅπασα περιβάλλεται τὰς τερπνοτέρας καλλονὰς τῆς, τὰς βαλσαμώδεις αὔρας τῆς, τὰ εὐώδη ἄνθη, τὰς μελωδίας τῶν πτηνῶν, τοὺς τερπνοὺς ζεφύρους. Ἰννομάσθη δὲ Μάϊος πρὸς τιμὴν τῶν πατρικίων ἢ γεροισιαστῶν οἵτινες ἐκαλοῦντο *majores* ἢ *maiores* (ἀρχαῖοι, γέροντες). Κατ' ἄλλους ὅμως ἐκλήθη οὕτω ἐκ τῆς Μαίας ἢ Μαίας (*Majia*) μητρὸς τοῦ Ἑρμοῦ.

Κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον οἱ ἀρχαῖοι, καθὼς καὶ οἱ νεώτεροι, ἔχαιρέτων τὴν εὐθυμίαν, τὴν ἀνανέωσιν τῆς φύσεως, τὴν ἐποχὴν τῶν ἀνθέων, . . . τοῦ ἔρωτος . . . τῆς ζωῆς . . . Διὰ τοῦτο ὁ Μάιος ἦτο πάντοτε ἀφιερωμένος εἰς ἑορτὰς καὶ πανηγύρεις. Εἰς τὴν Ῥώμην κατὰ τὴν α'. Μαΐου ἐπανηγυρίζετο ἡ ἑορτὴ τῆς Καλῆς Θεᾶς (*Bona Dea*), ἥτις κατὰ τινὰς εἶναι ἡ Κυβέλη, ἣν οἱ Ἕλληνες συνέχον μετὰ τὴν Ῥέαν, ἢ τὴν μητέραν πάντων Γαῖαν. Διὰ τῆς λατρείας τῆς ἀρχικῆς ταύτης θεότητος παριστάνετο συνήθως ἡ ἰδέα μιᾶς γονίμου, ὑπερτάτης καὶ οὐρανοῦ οὐσίας, αἰτίας πάσης φυσικῆς τῶν ὄντων ἀναπτύξεως, σύμβολον τῆς εὐφορίας καὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν ἐνοργάνων ἐπὶ τῆς γῆς ὄντων.

Τὸ ἔθιμον τοῦτο τοῦ ἑορτάζειν τὴν α'. Μαΐου σώζεται εὐτυχῶς ἔτι καὶ παρ' ἡμῖν, καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα Μάϊος ἔμεινε παρ' ἡμῖν εἰς τὸν στέφανον τῶν ἀνθέων, ὅτινα συλλέγοντες εἰς τοὺς κήπους καὶ τοὺς ἀγρούς τὴν αὐγὴν τῆς Πρωτομαγιάς, προσαρπάζομεν ἔπειτα πρὸ τῶν θυρῶν τῶν οἰκιῶν μας πρὸς ἀγαθὸν οἰωνισμόν τοῦ ἔτους. Ἄπορον ὅμως πῶς διετηρήθη καὶ ἡ κατὰ παράδοσιν μεταδοθεῖσα πρόληψις τοῦ νὰ θεωρῶμεν τοὺς κατὰ τὸν Μάϊον τελουμένους γάμους ἢ καὶ τὰς φυτουργίας, ὡς ἀπαισίους καὶ δυσοίωνους, ἐνῶ τὸ σύμβολον τοῦ μηνὸς τούτου, οἱ Διδομοί, εἶναι σύμβολον ἀγάπης καὶ γονιμότητος.

N. Π. Θ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

* * * Πρὸ πολλοῦ διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ παρηγάγομεν κίνησιν, θερμότητα καὶ φῶς, ἐσχάτως δὲ καὶ συνομιλίαν, γραφὴν καὶ ἰκτινογραφίσεις διὰ τοῦ τηλεγράφου ἐπιτελεσθησαν. Ἀλλὰ νῦν φαίνεται, πρόκειται καὶ νὰ βλέπωμεν διὰ τοῦ μαγικοῦ σύρματος. Δόκτωρ τις, Αἰῆς τοῖνομα, ἐκ τῆς Βηθλεὲμ, οὐχὶ τῆς Ἰουδαίας, ἀλλὰ τῆς Πενσυλβανίας τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, ἐφεύρεν ἐργαλεῖον, ὅπερ καλεῖ διάφανον, τὸ ὅποιον ἔχει τὴν δύναμιν νὰ δεικνύῃ ἐν κατόπτρῳ εἰς τὸ ἐν ἄκρον τῆν εἰκόνα οἰουδήποτε ἀντικειμένου, θετειμένου ἀπέναντι ἀντιστοίχου κατόπτρου εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον. Δημοσία ἐκθεσις τοῦ ἐργαλείου τούτου ἐγένετο ἐσχάτως ἐν τῇ πόλει Ρείδιν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν.

* * * Μετὰ τὴν πληρωμὴν τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως

εἰς τὴν Γερμανίαν ἢ Γαλλίαν ἔχει τὰ μέγιστον ἐθνικὸν χρ. ἐο ἐν τῷ κόσμῳ, ἀνερχόμενον εἰς 22,500,000,000 φρ. ἢ το εἰς 625 φρ. κατὰ κεφαλὴν.

* * * Ἡ Ῥωμανία ἔχει ἤδη κατασκευασμένους σιδηροδρόμους ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τῆς, ἔχοντας ἑκτασὶν 1387 χιλιομέτρων.

* * * Ἐπὲρ τοὺς 52,222 μετανάσται ἀπεβιάσθησαν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου. Κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα χρόνου τὰ ἀπελθόν ἔτος μόνον 15,716 μετανάστευσαν.

* * * Παρασκευάζεται διεθνῆς ἐκθεσις ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ διὰ τὸ ἔτος 1883.

* * * Ὁ πρῶτος ἀνακαλύψας τὰ ἐν Καλιφορνίᾳ χρυσορυχεῖα ἐν ἔτει 1849 εὐρίσκειται νῦν πόνης ἐν Πενσυλβανίᾳ, ἄγων τὸ 79 ἔτος τῆς ἡλικίας του· μέχρι τοῦ 30 ἔτους τῆς ἡλικίας του ὑπηρετεῖ εἰς τὸν γαλλικὸν στρατόν.

ΤΟ ΟΡΦΑΝΟ

Μιά μέρ' ἕνα παιδάκι
πήγ' ἐπάνω σ'τὸ βουνό,
νὰ μαζεύσῃ χορταράκια
γιατὶ ἦτο ὄρφανό.

Ἐἶχε μάτια δακρυσμένα
πότε τὴν πιαναν λυγμοί,
γιατὶ εἶχευρ στὸ σπῆτι
ποῦ δὲν εἶχανε φωμί.

Ὁ βορειᾶς ψυχρὸς φυσσοῦσε
ἐκεῖ πάνω στὸ βουνό,
ζεστά βούχα δὲν φοροῦσε
τὸ καϊμένο τ' ὄρφανό.

Καλαθάκι ἐκρατοῦσε
κ' εἶχε χόρτα ἀριετὰ,
στὴ χαν' ἀνθη μαζευμένα
νὰ δειπνήσουν με αὐτὰ.

Ἐκατέβαινε νὰ φύγῃ
βλέπ' ἐμπρὸς ἄλλα παιδιὰ,
ποῦ χαν' ἀνθη μαζευμένα
τὸ καθ' ἕνα στὴν ποδιά.

Πέτε με καλὰ παιδιὰ
μὴ μὲ κρύψετε ὦ! μὴ,
τ' ἔχετε μέσ' τὴν ποδιά σας
μήπως ἔχετε ψωμί;

Ἄνθη ἔχομε μικρὴ μου
μαζευμέν' ἀπ' τὸ βουνό,
δὲν μοῦ λές γιατί δακροῦζεις
μήπως εἶσαι ὄρφανό;

Ἐχ' ὄρφαν' ἀπὸ πατέρα
ἢ μαμά μου μόνον ζῆ,
κάποτ' ἔργεται στὰ χόρτα
καὶ τὰ βγάξουμαι μαζύ.

Τοῦτα τρώμε γιὰ ψωμάκι
κ' ἀπ' ἐπάνω τὸ νερό,
τοῦτα τρώγεις καὶ κοιμάται
τὸ μικρὸ μας τὸ μωρό.

Ἐλυπήθησαν τ' ἀθῶα
τὰ παιδάκια τὰ μικρά,
τ' ὄρφανὸ παρηγοροῦσαν
χύναν δάκρυα πικρά.

Τὸ μικρότερο τῷ λέγει
στάσου τώρα στὴ στιγμῇ,
εἰς στὸ σπῆτι μας νὰ πάγω
νὰ σὲ φέρ' ἐγὼ ψωμί.

Τί καλὰ παιδιὰ ποῦ εἶσθε
φαίνεσθε πολὺ σεμνά
ἔτσι πάντοτε λυπεῖσθε
ὅταν δῆτε ὄρφανά;

Πήγαινε καλὸ παιδάκι τρεῖς μὴν ἀργοπορεῖς,
τὸ καλὸ ποῦ θὰ μὲ κάμεις ἀπ' ἀλλοῦ θὰ νὰ τὸ εὐφρῆς.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Αἱ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΙΣ τῆς Ποινικῆς Δικαιοσύνης, μεταφράσεις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ, ἐν Ἀθήναις. Τύποις «Ἀθηναϊκός» 1880.—Εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται ἐν τῷ Τυπογραφεῖ τῆς ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ.

Ὁ ΣΙΑ, τραγῳδία εἰς 5 πράξεις, μεταφρασθεῖσα ὑπὸ Π. Παπαδημητρίου καὶ Γ. Κ. Περγαμῆνοῦ, ἐν Ἀθήναις. Τύποις Ἀθηναϊκός. 1880.